

serà impossible trobar-lo!” Veig que hi ha gent que es posa uns **auriculars gegants** que **pengen** d’unes columnes plenes de discos. M’acosto a una de les columnes i em poso els auriculars, que són tan grans que em tapen completament les orelles. Amb uns **botonets** pots escollir un disc i **mesurar** el volum. **Escullo** el tercer disc. Sonen els *OKUPATS!* Pujo el volum al màxim i escolto totes les cançons. Tanco els ulls i m’imagino que ja sóc al concert.

Capítol 11

UN VIATGE AMB METRO

El temps ha passat volant dins el centre comercial. Després d’escoltar música he anat a la secció d’esports a **donar-hi una ullada** i després m’he passejat per la secció de roba jove. M’he emprovat uns texans i una samarreta que m’agra-daven perquè he vist que aquí ningú et demana què vols i pots agafar el que vulguis i emprovar-t’ho.

—Quina hora és?, em pregunto mentre obro la bossa i busco el mòbil per mirar l’hora. Oh!, m’he quedat sense bateria! Decideixo demanar l’hora a una **dependenta** de la secció de perfumeria.

—Són les set— respon amablement. “Les set! He d’anar a buscar el metro!” La sala Bikini no és gaire lluny, però hauria d’arribar abans per fer **cuà**. A més a més, vull ser dels primers. Vull estar la primera fila, davant de l’escenari, per veure bé els *OKUPATS*. Camino cap al centre de Plaça Catalunya i busco l’entrada del metro. Mai he agafat el metro tot sol. Sé que hi ha moltes línies de colors diferents. Cada línia correspon a una zona i cada zona té un color. Les zones són com barris, per entendre’ns, és clar que els barris de Barcelona no són com el Barri del